

KAJ BEREJO KNJIŽNIČARJI?

Širovnik, Azra: TAŠČA

Pritegnil me je že sam naslov, saj sem tri desetletja žvela v taščini senci in preden se je poslovila od tega bivanja, sem že sama postala tašča.

Tematika je zanimiva, pereča, vsakdanja.

Avtorica se je presenetljivo dobro približala otipljivemu prikazu odnosa matičin, tašča-snaha.

Ne vidim sicer razloga, čemu so nekatere matere bolezensko navezane na svoje sinove in od strani gledajo na njihova dekleta. Prvič – s tem obremenjujejo in otežujejo življenje lastnemu sinu, njegovi ljubezni in nenazadnje tudi sebi.

Dobro je prikazan odnos med »ta staro« in »ta mlado«, vmes so zagotovo že več ali manj lastne izkušnje, če to živiš in daš »skozi«, ti je to popolnoma domača, čeprav neljuba stvar.

V marsičem sem našla sebe, saj sem se borila ob enem takih sinov, za katerega bi ne bila nobena ženska dovolj dobra. To je bila tudi edina stvar, ki sem jo v resnici obžalovala v življenju.

Sama gledam na stvari povsem drugače, iz svojega zornega kota pač. V miru sem oddala vse tri sinove ženskam, ki so si jih izbrali. Če me rabijo, me poiščejo, če ne, toliko bolje. Želim, da vsak živi življenje, ki si ga je izbral, jaz tega nisem bila sposobna zaradi okoliščin.

Zato poudarjam, da je avtorica dobro prikazala problematiko – tašče.

Če v uvodu še tako poudarja, da je roman plod njene domišljije, so slike iz romana še kako resnične!

Vsekakor vredno pozornosti.

Jožica Per

Irena Douskova: Ponosni Smoker

Helenka je pametna drugošolka, ki ima težave s težo, pravzaprav je precej debelušna, saj jo sošolci kličejo Mobidik in je nasploh večkrat tarča posmeha. Je nadarjena za pisanje, risanje in kiparjenje, rada posluša Bachovna, ki je

najboljši skladatelj, le Smetana je še boljši, ta pa je skoraj tako dober kot Mozart.

Roman Ponosni Smoker je napisan skozi perspektivo majhne deklice, ki s svojo otroško logiko prihaja do različnih ugotovitev in zaključkov. Deklica je prebistra za svoja leta, kljub temu pa sveta odraslih še ne razume prav dobro oziroma pogosto pozna le del resnice, saj ji odrasli vsega ne zaupajo. Skozi njeno pripoved odkrivamo Češko v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja, ko tam vlada kulturna in obča stagnacija, kar nikakor ni primerno okolje za svobodomiselno družino, v kakršni živi Helenka.

Zelo zabavno branje kljub grenkemu priokusu, ki ga je še enkrat zapustila dediščina zgodovine.

Zelo priporočam!

Barbara Marinčič